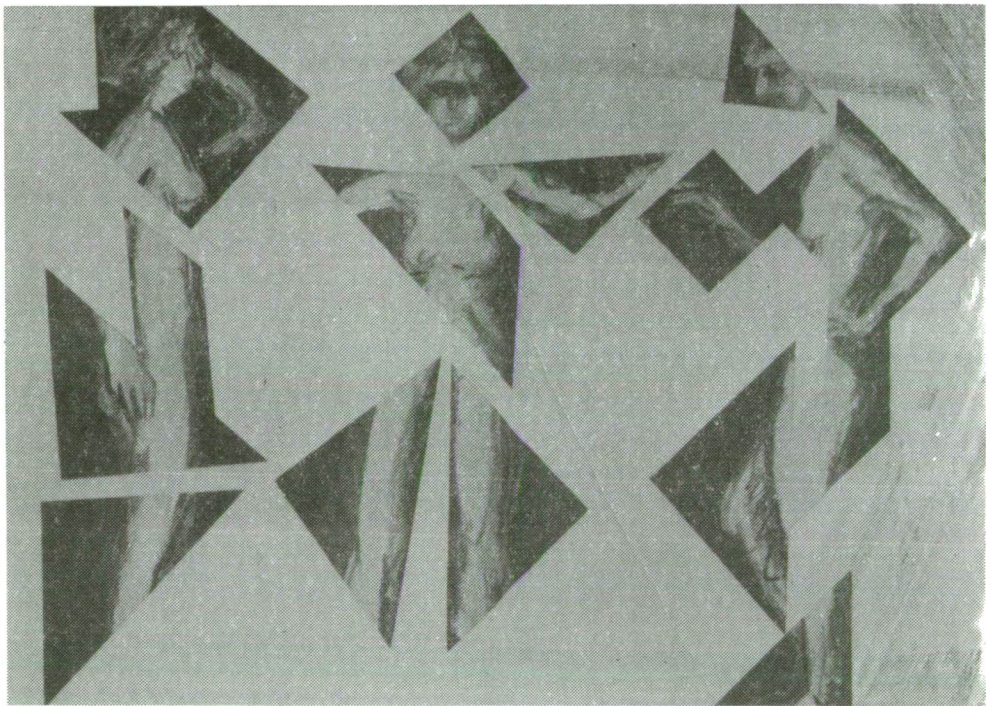

nyirkos szél
szalad
könnyezik a tenger
a párákat a só fényesíti
leszakad de észre sem veszi
halálát a rózsaaág
messzire tolódik
akár a tükör mérges foncsorán
borges vagy
a duzzadó vitorlájú kétárbcos

az ég lukain keresztül
szivornyáznak a csillagok
metaforát vizet holdárnyékot
locsogást a szellős ernyők alatt
a társaságban
cédrust a parti öbölmeredélyről
hajszín pillangóbábot

KÁROLYI ZSIGMOND: TANGRAM 1987.